

T-334/01. sz. ügy

MFE Marienfelde GmbH

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – HIPPOVIT korábbi szövédjegy –
A HIPOVITON közösségi szövédjegy bejelentése – A korábbi védjegy tényleges
használata – A 40/94/EK rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése –
A meghallgatáshoz való jog”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (második tanács), 2004. július 8. . . . . II - 2791

Az ítélet összefoglalása

- 1. Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – A közösségi bírósághoz benyújtott kereset – Az Elsőfokú Bíróság hatásköre – Az OHIM határozatának megváltoztatása – Terjedelem – A felszólalási osztály határozatának hatályon kívül helyezése
(40/94 tanácsi rendelet, 62. cikk, (1) bekezdés, valamint 63. cikk, (3) bekezdés)*

II - 2787

2. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – Tényleges használat – Fogalom – A 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének „ratio legis”-e figyelembevételével történő értelmezés*
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés)
3. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – Tényleges használat – Fogalom – Értékelési szempontok*
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés)
4. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – Tényleges használat – A szempontok adott ügyre történő alkalmazása*
(40/94 tanácsi rendelet, 43. cikk, (2) és (3) bekezdés)
5. *Közösségi védjegy – Harmadik személyek észrevételei és felszólalás – A felszólalás vizsgálata – A korábbi védjegy használatának bizonyítéka – Az OHIM által meghatározott határidő – A határidő letelte után, új elemek felmerülése miatt benyújtott további bizonyítékok – Megengedhetőség*
(2868/95 bizottsági rendelet, 1. cikk, 22. szabály, (1) bekezdés)
6. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – A közösségi bírósághoz benyújtott kereset – Az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott határozat megváltoztatására vonatkozó jogosultsága – Korlátok*
(40/94 tanácsi rendelet, 63. cikk, (3) bekezdés)

1. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsának felszólalással kapcsolatos határozata ellen benyújtott kereset esetén az Elsőfokú Bíróság hatásköre a felszólalási osztály határozatának hatályon kívül helyezése iránti kérelem elbírálására is kiterjed.

désének második mondatából kitűnik, hogy a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezheti az OHIM első fokon eljárt szervezeti egységének a határozatát, a hatályon kívül helyezés lehetősége az Elsőfokú Bíróságnak az említett rendelet 63. cikkének (3) bekezdése által számára biztosított megváltoztatási jogkör alapján hozható intézkedései között is szerepel.

Mivel ugyanis a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 62. cikke (1) bekez-

(vö. 19. pont)

2. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdése szerinti tényleges használat fogalmának értelmezése során figyelembe kell venni azt a tényt, hogy azon követelmény létezésének, miszerint a közösségi védjegybejelentéssel szemben akkor tehető felszólítás, ha a korábbi védjegyet ténylegesen használták, az a célja (ratio legis), hogy korlátozza a két védjegy közötti összeütközést, amennyiben nincs a piacon jelenlevő védjegy tényleges rendeltetéséből származó valós gazdasági indok. Az említett rendelkezésnek azonban nem célja, hogy a kereskedelmi sikert értékelje, sem az, hogy ellenőrizze valamely vállalkozás gazdasági stratégiáját, vagy hogy a védjegy oltalmát annak jelentős mértékű kereskedelmi használata esetére korlátozza.

(vö. 32. pont)

A védjegyhasználat ténylegességének mérlegelése során figyelembe kell venni minden olyan tényt és körülményt, amelyek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valószínű-e; idesorolhatók különösen az érintett gazdasági szektorban igazoltan tekintendő olyan használatok, amelyek feladata az, hogy a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások számára megteremtse és fenntartsák a piaci részesedést, az áruk és szolgáltatások természetét, a piac jellegzetességeit, valamint a védjegy használatának mértékét és gyakoriságát.

Ami a korábbi védjegy használatának jelentőségét illeti, figyelembe kell venni többek között az összes használati ügylet kereskedelmi volumenét egyrészről, és annak az időszaknak a tartamát, melynek során a használati ügyletek történtek, valamint másrészről ezeknek az ügyleteknek a gyakoriságát.

3. Valamely védjegy akkor képezi tényleges használat tárgyát, ha a lényeges rendeltetésének megfelelően használják. E rendeltetés abból áll, hogy a védjegy biztosítsa azon áruk vagy szolgáltatások eredetének azonosíthatóságát, amelyekre a védjegyet lajstromozták, abból a célból, hogy ezeknek az áruknak és szolgáltatásoknak piacot hozzon létre vagy tartson fenn, kivéve a szimbolikus jellegű használatot, amelynek egyetlen célja a védjegy által létrehozott jogok fenntartása. Ebben a vonatkozásban a védjegy tényleges használatának követelménye megkívánja, hogy a védjegyet – úgy, ahogyan az a vonatkozó területen oltalom alatt áll – nyilvánosan és a külvilág felé használják.

(vö. 33–35. pont)

4. A korábbi védjegy tényleges használatának konkrét esetben történő megvizsgálásához az eset összes releváns tényezőjét figyelembe vevő átfogó mérlegelést kell végezni. Ez a mérlegelés magában foglalja a számításba vett tényezők bizonyos kölcsönös függőségét. Így az érintett védjeggyel ellátott áruk csekély mennyiségben történő értékesítését kompenzálhatja a védjegy intenzív használata vagy bizonyos tartóssága, és for-

dítva. Ezenkívül a megvalósult bevételt, valamint a korábbi védjeggyel ellátott termékek értékesítésének mennyiségét nem lehet abszolút módon értékelni, hanem az értékelést olyan egyéb releváns tényezőkkel összefüggésben kell elvégezni, mint a kereskedelmi tevékenység volumene, a gyártási vagy a forgalmazási kapacitások vagy a védjegyet használó vállalkozás sokrétűségének mértéke, valamint az érintett piacon lévő áruk vagy szolgáltatások jellemzői. Ebből következően ahhoz, hogy a korábbi védjegy használata ténylegesnek minősüljön, nem szükséges, hogy a használat mennyiségileg mindig jelentős legyen.

Azonban minél korlátozottabb a védjegy felhasználásának kereskedelmi volumene, annál inkább szükséges az, hogy a felszólaló további bizonyítékokat nyújtson be az érintett védjegy használatának tényleges jellegét illetően esetlegesen fennálló kétségek eloszlatása érdekében.

(vö. 36–37. pont)

5. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet végrehajtására vonatkozó 2868/95 rendelet 22. szabályának (1) bekezdése, amely előírja, hogy a korábbi védjegy használatát igazoló bizonyítékot a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési

minták) által a felszólaló számára meghatározott határidőn belül kell benyújtani – amely határidő elmulasztása a felszólalás elutasítását vonja maga után –, nem értelmezhető oly módon, hogy az – az új elemekre tekintettel – akadályozná további bizonyítékok figyelembevételét, és ez akkor is fennáll, ha e bizonyítékokat a határidő letelte után nyújtották be.

(vö. 56. pont)

6. Az Elsőfokú Bíróságnak a 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdésében szabályozott, arra vonatkozó lehetősége, hogy megváltoztassa a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsának határozatát, elvben olyan helyzetekre korlátozódik, amikor az ügy elbírálás alatt áll. Ez magában foglalja, hogy az Elsőfokú Bíróság az előtte bemutatott bizonyítékokra alapozva meghozhatja azt a határozatot, amelyet a fellebbezési tanács köteles lett volna meghozni a jelen esetben alkalmazandó rendelkezések alapján. Ez a feltétel azonban nem teljesül, ha a fellebbezési tanács maga is dönthetett volna a felszólalásról, vagy visszautalhatta volna az ügyet a felszólalási osztály elé.

(vö. 62–63. pont)